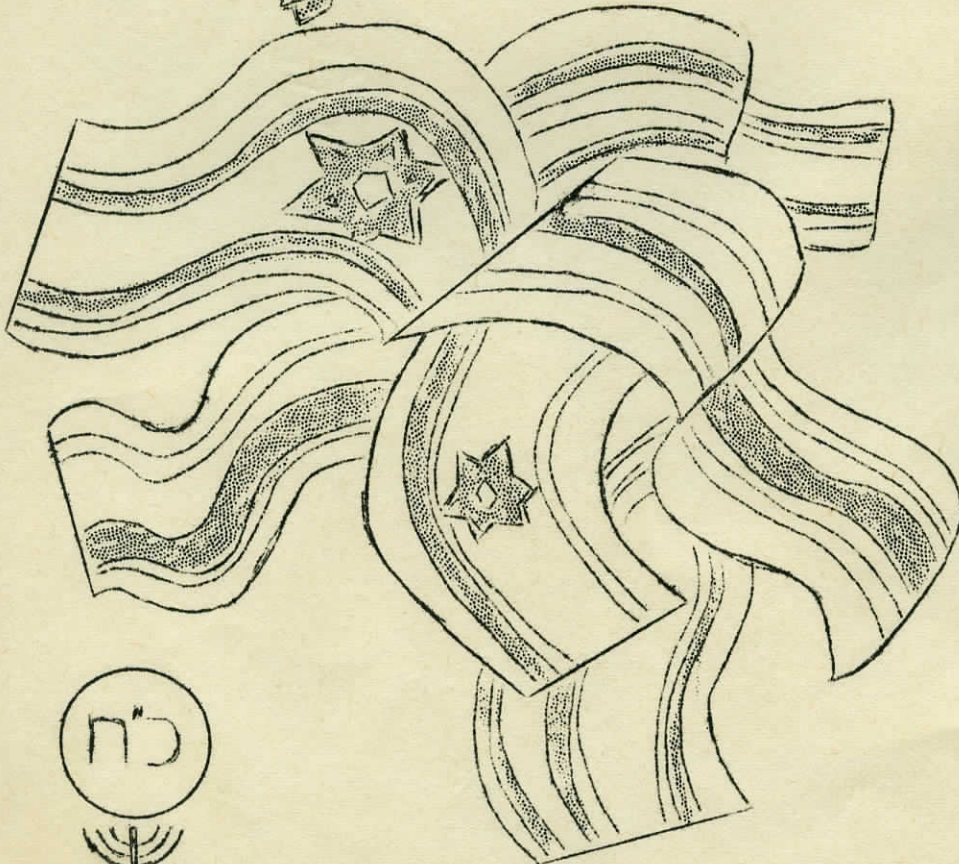

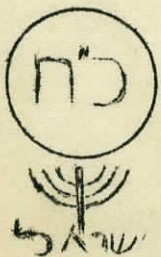
דברי הכפר

ה'תשנ"ז
בניסן

דברי הכפר
מס' 457
כפר הנשיא
30.4.76
ל' בניסן, תשל"ו

ולכלם שמות

יום הזכרון
לגבורי מלחמות
הקוממיות

איך לנו חיילים אלמונים,
איך לנו קבר החיל האלמוני,
מי שרוצה להניח זרו
צריך לפרק את זרו
להרבה פרחים ולחלקם
לעלים ולפזרם.
וכל המתים שבים הביתה
ולכולם שמות, — — —

י. עמיחי

ט כ ס ה ז כ ר ו ן לחללי מלחמות ישראל מחקיים אצלנו על הדטא
ליד חדר האכל, ביום ב' - בטעה 6.00 בערב.

כנהוג ברחבי הארץ, חברים מחבקטים להדליק נר זכרון בכל בית,
ולספר לילדיהם על משמעות היום.

* מארגני הטכס מבקשים מן הציבור להופיע למסדר בחולצות לבנות,
במידה וזה אפשרי.

י ז כ ר ו ן

ת כ נ י ת א ר ו ע י י ו ם ה ע צ מ א ו ת ת ש ל " ו

יום ב' - 3.5.76 - ג' באייר

6.00 טכס ערב יום הזכרון

יום ג' - 4.5.76 - ד' באייר

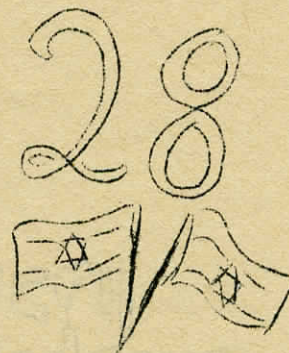
6.15 טכס סיום יום הזכרון

6.30 ארוחה חגיגית לכבוד יום העצמאות הכ"ח בחדר האכל
(תכנית קצרה ושירה לפני ואחרי האכל)

7.45 לונה פארק על הדשא הגדול
בו בזמן יוקרנו סרטונים במקלט

9.30 רקודי-עם לצלילי "תזמרת-עם" בחדר האכל
(כיבוד קל)

11.00 (בערך) מדורה בקרבת האמפיתאטרון + כיבוד (הפתעה)
כל חברי ה"כליזמרים" מתבקשים להביא את כליהם!

יום ד' - 5.5.76 - ה' באייר - ה ע צ מ א ו ת

בהתחשב בעובדה שהברכה עדיין לא נפתחה, ארגנו השנה

פ י ק נ י ק ב כ נ ר ת

כולל יום ספורט ושייט בסירה !!!!!

הכוונה שכל הצבור יצא ויבלה בצווחא בצורה קצת שונה מן הרגיל.

הסידורים כדלקמן: (פרטים מדוייקים יותר יופיעו על לוח המודעות)

8.00 - 9.30 ארוחת בקר (רגילה)

9.30-10.00-11.00 המסעה באוטובוסים וכלי רכב של המשק

(כל החברים אשר ברשותם רכב צמוד, מתבקשים להתקשר עם עמי, בכדי להשתלב בתכנית)

התכנית על שפת הכנרת כוללת:

שייט, תחרויות, משחקי בזמינטון, כדור וכו'

1.00 א ר ו ח ת צ ה ר י י ם (על גחלים)

(לחברים אשר בשום פנים לא יכולים להגיע לפיקניק, יחולק אכל ביום ג' בצהריים, כי הכוונה היא לצמצם ככל האפשר את שעות הפתיחה של חדר האכל. פרטים נוספים על לוח המודעות).

3.00 - 4.30 חזרה הביתה

5.00 - 8.00 ה ל ו נ ה פ א ר ק שוב יהיה פתוח לילדים
בערב ציפיה בטלויזיה

האדם הכלכלי נראה

במשך כמה שנים שמתי לב לחופעה מוזרה ביותר במשקנו. יש כנראה קבוצה של אנשים - אפילו שכבת גיל שלמה, שחשתי הראיה והשמיעה שלהם לקויים.

אני מדבר על הדור הצעיר של חברים, בני המשק שהכרתי שנים רבות.

כאשר אני פוגש חבר כזה, יתכן שאגיד לו משהו בנוסח, "שלום" "ומה נשמע". נכון שאין לזה כל כוונה - רק יחס נמוסי של הכרות, ההיחסות של חבר משק לרעהו. אינני מצפה להרבה מזה. אבל כנראה אין זה אפשרי. לא רואים אותי, לא שומעים אותי וכמובן, אינני זוכה לחשובה, רק לשתיקה סתמית. יתכן שאני קיים עבורם, אבל רק באותה המידה של אבן או קיר.

אם אני מעיז להביע בנוכחותם את דעתי על נושא שחשוב לי - לא פחות מאשר להם, אין זה זוכה להתאחסות ובודאי לא כדבר שצריך לקחת בחשבון.

משיחות עם חברים אחרים, נוכחתי לדעת שאינני לבד בהרגשתי. אינני יודע ממה זה נובע, אך אני יודע שזה מאד לא נעים לי ונותן לי הרגשה של אדם זר בתוך הבית שלו.

דב - אנונימי

אנשים כלכליים

ברצוננו להקים קבוצת בחורות המעוניינות במודעות עצמית.

לבדוק בינינו, תוך כדי שיחה אמיתית - זהותנו כנשים, קשרינו עם הסביבה ועם עצמנו.

אם את מעוניינת, התקשרי עם ננסי או שריטה.

הפגישות חתקיימנה בימי ראשון

להתראות

הודעה לציבור:

אחרי ה-30.4.76 בכל בקשה לשימוש
במועדון, חברים מתבקשים לפנות לנסע.

נדליק נר

לזכרו של דוד גיירנגר

ג' באייר

המקדמה

באשר אלינו אנחנו חיים בצורה די פשוטה. ג'ון עובד מהחלה כשוליית נגרים בחברה משלחית גדולה לחקר מחצבים. החברה משלמת לו משכורת גם בתקופות בהן הוא לומד את החלק התיאורטי של המקצוע בבית ספר מקצועי.

בזמנו הפנוי, ג'ון בונה גיטרות. לאלה שמעוניינים בגיטרות, ישנו בונה גיטרות בלונדון שמוכר כל יצירה שלו במחיר מאות לירות שטרלינג וצריכים לחכות בחור עד שש שנים. ג'ון מכר את הגיטרות הראשונות בחמישים ראנד כל אחת אבל מחכוון להעלות את המחיר ככל שהגיטרות ישתפרו.

לא מכבר עברנו לגור בבית קטן השייך לעיריה ומיועד למעוטי יכולת. רוב הדיירים באזור זה הם "אפריקאנס", ומעדיפים את בני עדתם על אנשים ממוצא בריטי. המשפחות פה טעונות סיפוח לא פחות מאשר בחצור, והילדים המרובים מוזנחים בצורה משוועת.

אין לנו רדיו, שלא לדבר על טלוויזיה, אך יש לנו ספריה לא קטנה וסטראיו מהימים שג'ון עבד במכרות. לסרטים והצגות אנחנו הולכים לעתים ממש רחוקות מאחר ומשלמים פה הון עבור בידור. לוקחים בחשבון שלא רק הכסאות באולם מרופדים בקטיפה אלא גם קירות כחי השמוש.

יש כאן מספר שירותים עירוניים טובים מאוד. המון פאקים מסופחים ונקיים. הספריות פועלות בחינם. דרך אגב שירות זה ניתן גם לאפריקנים.

בבתי החולים משלמים סכום סמלי בהתאם למשכורת. לדוגמא, מאחר וג'ון מרוויח 200 ראנד לחדש, עבור בקור של דריה בבית החולים שילמנו חמשים סנט. וזה כלל את החרופות ואפילו הפניה לרופא אחר, באותו ביקור. למרות זאת רוב המעסיקים רושמים את העובדים אצלם לקופות חולים.

גיליתי פה מספר תופעות מאד שליליות ומעציבות. ראשית, כמעט כל אחד פה קונה בהקפה והחנויות מעודדות את הלקוחות לקנות מעבר ליכלתם. שנית כמעט כל הכסף של דרום אפריקה מתבזבז ב"חנויות הבקבוקים" אלו חנויות מיוחדות למכירת משקאות חריפים ויינות, והחורים לחנויות אלו תמיד הארוכים ביותר. האפריקנים, למרות שהם חיים בתנאים מאד לא סניטריים אוהבים להתגנדר ולהתלבש לפי צו האפנה והם מבזבזים את כל כספם על לבוש ומשקאות משכרים. מהאדם הלבן הם למדו רק ערכים אלה, ואילו את הישגיו האחרים הם בכלל לא מכבדים.

יש עוד הרבה לכפר - על דריה (שמדברת "אפריקאנס" ללא קושי) - ועל תופעת "הישראלים" (על פי רוב תופעה שלילית למדי) - אבל כל זה בהזדמנות אחרת.

להתראות באחד הימים,

אביסל, ג'ון ודריה

מי מכיר - מי יודע ??

כתונת של תכלת נמצאה כעת במזכירות. מתאימה לנערה או ילדה, ונמצאה באחת ממכוניות המשק. בעלת הכתונת (או אמה) מוזמנת לקחתה הביתה !

מהחלטות ועדת כוח אדם - 14.3.76 - 28.3.76

ב ר כ ת - ש ח י ה

הוחלט: סדריק יהיה אחראי לברכה.

ר ח ל - ג י נ ת

בקשת משק גרופית לקבל את רחל ל-4 ימים כל 3 חדשים (לטפול קוסמטיקה להברות המשק)

הוחלט: לאשר את הפניה אחרי חג הפסח.

ת כ נ י ת - ע ו ב ד י מ - ש ל - כ י ת - ה ח נ נ ב

ג'וני וחמר הביאו לפני הועדה השבוע המוצע לקראת שנת הلمודים תשל"ז בבית החנוך המשותף עמק החולה.

ג'וני פ. ————— משרה מלאה

גילה ————— בין כ. בלום - תל-חי

אריה ו. ————— " "

אריק ————— משרה מלאה (עדיין לא סוכם סופית)

מקס ————— " "

אדם ————— משרה חלקית (עדיין לא סוכם סופית)

בני ג. ————— " "

לילה ————— משרה חלקית

חמר ו. ————— 1/2 משרה 1/2 הסתלמות

יואב ————— משרה חלקית

רינה כ. ————— משרה חלקית

אדי נ. ————— משרה מלאה (עדיין לא סוכם)

א ש ו ר - ה ש ת ל מ ו י ו ת

עדנה קולינס ————— יומיים בשבוע ————— הוראה

חמר ו. ————— 3 ימים בשבוע ————— בר-אילן

עפרה ————— 3 שנים ————— אורנים

שאולה ————— 3 שנים ————— אורנים

אנגה ————— חלקית ————— אוניברסיטת חיפה

הלמודים של עפרה ושאולה חייבים באשור האספה.

ע ד נ ה - ק ל מ נ נכנסה לפעוטון במקום נורית עד לקייץ.

ש ע ו ר י - ע ז ר - ל י ל ד י - כ י ת - ה ח נ נ ב

דרושים חברים למתן שעורי עזר

לילדים. בערך 4 שעות כל שבוע אחרי הצהריים.

הוצעו: רותי מרכס אסתר רוז

דו"ח ישיבת ועדת החברה - מ-25.3.76

נוכחים: אריה וו, מופטי, שוש ב.צ., גיסון,.

1. ס י ר ה ש ל ע מ י (בהשתתפות עמי, בני, אורי)

עמי ואורי הציגו את הסעיף בבקשה מהועדה לתפעיל את הסירה לחברים ולכסות את ההוצאות הראשונות כגון בטוח ורשוי.

הדיון שהתקיים היה הראשון בסדרת דיונים שעתידיים לבוא בנושא זה. סוכס בסוף הדיון המקיף למנות חבר מטעם הועדה, שיכין יחד עם הגורמים בדבר, המלצות מפורשות לגבי הסירה, אשר תשמנה כבסיס לדיון והחלטות על ידי החברה.

בישיבה שהתקיימה ב-12.4 אושר מינוי של טומי לתפקיד זה.

2. ב' ק ו ר ה ו ר י ס (בהשתתפות בני, גולדברג)

בעקבות ההעלאה בחעיפי הקילומטר לחבר, בני בקש מהועדה להצמיד את הוצאות הבקור להורים למחיר השמוש ברכב במקרה של משפחות עם ילדים קטנים.

סוכס לא להענות לבקשה שהועלתה, אלא לחשב את הוצאות כרטיסי ילדים מתחת לגיל 12 באוטובוס ככרטיסים של מבוגרים לצורך חיוב על נסיעה ברכב.

ד ו " ת י ש י ב ת - ו ע ד ת ה ח ב ר ה 1 2 . 4 . 7 6

נוכחים: אריה וו, מופטי, שוש ב.צ., גיסון, נטע.

1. ב ק ש ת ה ש ל מ ש פ ח ת ס ל ע ל ק ב ל פ ר י ט א ח ר ב מ ק ו ס ט ל ו י ז י ה

בהסתמך על החלטת האספה אשר מאפשרת קבלת פריט אחר במקום טלויזיה, בקשה מש' סלע מהועדה לדון בנושא קבלת הפריט בעקבות חלוקת הטלויזיות האחרונה. בדיון הוזכר שמש' סלע מופיעה ראשונה ברשימת הוותק, אבל עמדו על סירובם לקבל מקלט טלויזיה בהעדיפם פריט אחר.*

למען השוויון והנאמנות לשיטת הוותק, הוחלט לספק את מבוקשה של מש' סלע ושל אחרים אשר אינם רוצים בטלויזיה במועד זה ולהמליץ לוועדת המשק, הקצבה נוספת אשר תשווה לסכום של מקלט טלויזיה לכל אחת מהמשפחות.

* כן דווח שרק שתי משפחות מתוך ה-25 הראשונות ברשימה בחרו בפריט אחר.

2. ס ל ו י ז י ה ש ל ג ב' ד י ו י ס ז " ל

הוחלט להרשות לסלמה להחזיק בטלויזיה של אמה ולקחת את זה בחשבון בעת חלוקת מקלטי הטלויזיה בעתיד.

הנהגה / 38 נח

מ כ ת ב ג ל ו י ל א י ד ו

והאספה האחרונה בה שינינו השתתפנו, והחבטאנו על הצעת ועדת הבנים בקשר לשכר צבא קבע ובסול
כועמדות בנים... גרמה לי להרהר הרבה גם באותו לילה (קשה לישון אחרי אספה כזאת) וגם אחרי כן,
שעשע פותי לא מעט קביעתך, שבחנוך צריכים לחנך בגישה נוקשה! וכי מי כמוך וכמוני יודע עד כמה
אחה בתור תלמיד כחות י"א - י"ג היית מוכן ללכת לגרדום כעדיף לכניעה לתכתיב משמעתי? ועכשיו
הינך פונה אל הקבוץ ותובע שנאמר לכל בן "מסר את שכר תקופתך בקבע או תעביר את עצמך מעבר לצד
השני של המתרס". וזה מבלי שנוכל להתחשב בנסיבות שונות, מבלי שנוכל לתת בסווי להרגשה שמחרשים
הרבה דברים בחייו של בן במשך 3-4 שנים בצה"ל.

במשך השנה וחולפת, אידו, למדתי הרבה דברים שקשורים לא רק לדת ולמסורת של עם ישראל, אלא
לחכמת החיים - איך לחיות עם הבריות, איך לא לחוקק חוקים שיוציאו תועים וטועים מחוץ לקהל עמים.
כי עקיבא בהתיחסו לפסוק המופיע בפרשת השבוע של השבת האחרונה (אחרי מות - ויקרא פרק י"ה 5)
"ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר יעשה אותם האדם, וחי בהם אני ה'", קובע: חי בהם ולא מת בהם!
ואתה מוכן לחוקק חוק שיקים גדר בין ביתו של בן משק לבין הבן שבטרם החליט שזו דרכו בחיים -
מתוך חיבה למקום לידתו ומתוך אמונה באידיאולוגיה של קהילתנו הקבוצית - מחויה לקיים דבר שקבוץ
רשאי לדרוש רק מחבר מלא. שלא יראה כקל בעיניך, המכשול שסרובו ויציאתו, אולי ברגז, מן הקבוץ
יגרם. גאותו של אדם במיוחד ביחס למקום ולאנשים שהוא חפץ בהערכתם אינה ענין של מה בכך.

בטבע הנעורים להיות קיצוניים ולא תמיד משתלמת הקיצוניות באור המציאות ובמיוחד לא באור
הנוצאות של טווח ארוך. זכורים חבלה טובים בקבוץ או בהכשרה הרחקנו בחוקים שאפילו המפקדים
כיותר לא קיימו שנים משנות אחרי כן. בהסתכלי אחורה אני מוצא שהרבה מן ה"תקיפים" שירדו לנפשם
של ה"פחות אידיאולוגים" לא נשארו תמיד הרבה זמן בחברתנו ולא אחת מצאנו את עצמנו אומרים...
לולא נחפזנו... יקומו התיאורטיקנים הטהורים ויטעימו: בכניעה צעד אחרי צעד אנחנו מוהלים את
חינו הקבוציים עד שאין זכר לתוכנם האמיתי! ואני שנמנה לא אחת בין המקשים והמחייבים ערכים
קבוציים ללא כניעה למתירנות מחשבתית, אומר בפה מלא שיש עת להקשות ועת להקל - אפשר לדרוש הרבה
מאיש קבוץ שהשתכנע שהקהילה המשותפת הייתה בשבילו ואסור לתבע ממי שעוד צריך לגבש את השקפת
עולמו. עוד תצטרך לחיות עם חבלה שחוק כזה המוצע לנו יגרם להדבקתו "אלו לא מסרו ואנחנו
(הטובים בהיקף) כן מסרנו".

ס י מ נ י ש מ ת ה

מהו הדבר המשמח ביותר בעולם? לגבי דידי זה קול ילדה ששמעתי ולא ראיתי בקרית עמל ביום
אביבי זוהר שטרה בסבלנות ובאהבה רבה במשך כל הזמן שיכולתי לשמוע אותה בעברי על פני הבית:
"אבאלה בוא, אבאלה בוא, אבאלה בוא". לא ראיתי את אותו אבא, אבל אני מכיר אותו טוב - הוא
כמו פלסטלינה בתוך כף יד חמה, כשזאת קוראת לו "אבאלה בוא". הלכנו לראות את הסרט "האחים מרקס
במרוץ הסוסים" בקולנוע חל אביבי. כולם צחקו וצחקו. באמת איפה תמצאו כשרונות כאלה היום. וראו
איזה פלא! בהפסקה כשהחברה הצעירים (כולם היו כך חוץ ממני) התחילו להכניס בקבוקי שתיה, ניגש
הסדרן, כבן 80 מינימום, ובקש מהם להוציא את הבקבוקים. והם הוציאו הבקבוקים (חוץ מאחד - יש
תמיד אחד והוא אותו אחד שעובר ממקום למקום ומקלקל) ואיש לא קלל את הסדרן הזקן.

נסעמו עם קרובי למרוץ התבור. כל העם היה שם חוץ מנציגי המשק הספורטיבי ביותר, כפר
הנשיא. גיסי רץ במרוץ העממי של 4 ק"מ. באותו מרוץ הלך איזה ותיק העליה הראשונה בצליעה ולא
היה אחד מכפר הנשיא? אני נשבע בשנה הבאה, אם ירצה השם, אני משתתף אם לא בריצה אזי בצליעה.
אגב, זה היה יום או יומיים אחרי ההפגנות הערביות האלימות של ה-30 במרס ולא היה שום מותח שם.
כל העם בחולצות צבעוניות רץ או הולך והשמש מחייכת.

הגדיר מי שהגדיר, חג הפסח בקבוץ הוא, כשה-3% מארח את ה-97%.

אריק

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

(הנהגה בעברית)

1. אין נהיגה בכלי רכב ממונע ללא רשיון כחוק - להוציא המקרים המפורטים להלן.
2. בכל מקרה של הפרת חוק המדינה או המשק במסגרת העבודה, ישא מרכז הענף באחריות. המזכיר בלבד, לפי שיקול דעתו, רשאי לפנות למשטרה.
3. אורח עובד בעל רשיון נהיגה יעבור מבחן פנימי לפני שיוורסה לנהוג בטרקטור. אורח עובד שעבר מבחן פנימי יקבל דיסקית מיוחדת כרשיון פנימי.
4. מוסדות וענפים לא יאפשרו נהיגה בטרקטור או רכב מנועי אחר לילדים מתחת לכתה י'. מרכז המשק רשאי לתת אישור נהיגה לילד ללא רשיון, מכתה י' ומעלה, אך יגביל את הנהיגה לשדות בלבד, וזאת בתנאי שאין בעל רשיון היכול לבצע את העבודה. בכל מקרה, מתן אישור כזה מותנה באישור ההורים.
5. מרכז המוסך מוסמך להפסיק את עבודתו של טרקטור בענף אם הטרקטור אינו במצב תקין.
6. אסורה בהחלט הסעת אנשים על כנפי טרקטור או על היצול או על כל חלק אחר של טרקטור שאינו מיועד לתפקיד זה. יש לבנות עגלות או כסאות מיוחדים במספר מספיק כך שבכל ענף אפשר יהיה להסיע אנשים בבטחון בכל עת ובכל מקום.
7. פין גרירה חייב להיות סגור על ידי פין בטחון.
8. אין לנסוע על טרקטור אחרי רדת היום ללא אור קדמי תקין.
9. ילד או חבר שאינם מגלים רצון להוציא רשיון כחוק לא יורשו לנהוג בטרקטור.
10. תוקם במשק מסגרת להוראת הנהיגה בטרקטור, והיא תנוהל על ידי מורים שהוסמכו לכך במסגרת החוק.

מחנה העזרה

עזבנו את המשק לפני כמה שבועות אחרי חצי שנה אצלכם. התקופה הזאת - קודם באולפן ואחר כך כמתנדבים - היתה בשבילנו, באמת נסיון נהדר. מאד נהנינו מהאולפן (תודה רבה, רונה!) וגם כן מהחיים בקבוץ. אחרי שבקרנו שוב בכפר הנשיא, כשחזרנו, הרגשנו שבאמת חזרנו הביתה.

עכשיו אנחנו ממשיכות בשלב השני של "שנת שירות מאנגליה". פה באופקים אנחנו עובדות במעונות-יום וכמדריכות במועדון, במקלט, אנחנו מסדרות ללמד אנגלית. בשבילנו פה בעירת פתוח, העבודה מהווה אתגר גדול ומהנה והזדמנות לראות חלק אחר של החיים בישראל.

להתראות
ושרון

(חלמידות מחזור האולפן האחרון)

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

לימודים לשנת 1977

הרינו מפרסמים כאן רשימה בקשות הלימודים שהוגשו לוועדת ההשכלמויות. (אלה מלבד הבקשות ללימודים ארוכים שאושרו כבר ע"י האספה.).

גרפיקה	מרים כהן	תל-חי
מחול	נעה מעין, תמנה עמית, יפה שרק	תל-חי
קרמיקה	רינה כהן, יעל נמינוב	"
ציור	דודו פלמה	"
תחרים	מעין פלמה	"
נגינה בצ'לו	מקס מדר	תל-אביב
הדפס משי	דוד קולט	תל-חי
צורפות	רג'י פרלסון	"
מוסיקה	לואי	"
מחול	שרי שובל (יום בשבוע)	חיפה
שפור הלשון	שוש אפשטיין, בטי עדר, הילרי אפסרוס	תל-חי
ספרות עברית	רוח רחמני	"
פסיכולוגיה	קרול בילגורי, ג'וליה ניצן	תל-חי או צפת
אנגלית	ענת ירון, ריימונד גוסר	תל-חי
מקורות ישראל - (יום בשבוע)	אריק ארנברג	אורנים
יהדות	בקי ארנברג	תל-חי או צפת
מדעי ההתנהגות	פרנקי גליק (שלשה חדשים - חלקי)	מדרשת רופין

חברים שרוצים ללמוד ושםם אינו מופיע למעלה, מתבקשים למלא טופס שאפשר לקבלו במזכירות. אנא הגישו בקשותיכם עד סוף חדש זה, אפילו אם מדובר בהמשך לימודים משנה קודמת. גם אם פניהם אישית אל חברי הועדה, יש להגיש בקשה בכתב כאמור לעיל.

התכנסות
חרועת חצוצרה
הדלקת נרות:

נדליק נר לקוממיות
נדליק נר קבוץ הגלויות
נדליק נר צה"ל - מגן ישראל
נדליק נר העם העובד בציון

יום זה לישראל אורה ושמחה

ופניתי אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקימתי
את בריתי אתכם: ואכלתם ישן נושן וישן מפני חדש
חוציאו: ונחתו משכני בתוכם ולא תגעל נפשי אתכם:
והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי
לעם: אני ה' אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים -
מהיות להם עבדים ואשבר מסת עלכם ואולך אתכם קוממיות
(ויקרא כ"ו - ט' - י"ג)

שירה:

נבנה ארצנו ארץ מולדת,
כי לנו, לנו ארץ זאת -
נבנה ארצנו ארץ מולדת,
זה צו דמנו, זה צו הדורות.
נבנה ארצנו על אף כל מחריבינו,
נבנה ארצנו בכח רצוננו,
קץ עבדות ממארת -
אש חרות בוערת!
הוד תקוה מזהרת בנו יסעירו הדם.
צמאי חרות, קוממיות,
נצעד בעז לקראת שחרור העם!

אנו נהיה הראשונים,
כך אמרנו אח אל אח,
אנו נהיה בין הכונים,
נט המיתר, נט אנך.
אנו הולכים, אנו באים,
יש עבודה עד בלי די,
נטע עצים על הסלעים,
גם בהר וגם בגיא.

שאו ציונה נס ודגל,
דגל מחנה יהודה,
מי ברכב, מי ברגל,
נעש נא לאגודה.
יחד נלכה נא נשובה
ארצה אבותינו,
אל ארצנו האהובה,
ערש ילדותנו.

פה בארץ חמדת אבות
תתגשמה כל התקוות,
פה נחיה ופה ניצור
חיי חופש, חיי דרור
פה תהא השכינה שורה,
פה תפרח גם שפת התורה -

נירו ניר, ניר, ניר,
שירו שיר, שיר, שיר,
גילו גיל, גיל, גיל,
עוד יבואו זרענו.

נירו ניר, ניר, ניר,
שירו שיר, שיר, שיר,
גילו גיל, גיל, גיל,
כבר הנצו נצנים.

ויהודה לעולם תשב,
וירושלים לדור ודור.

כה אמר ה' מצא חן במדבר עם שרידי חרב הלוח
להרגיעו ישראל: מרחוק ה' נראה לי ואהבת עולם
אהבתך על כן משכתיך חסד: עוד אבנך ונבנית
בתולת ישראל עוד תעדי תפיך ויצאת במחול משחקים:
עוד תטעי כרמים בהרי שמרון נטעו נטעים וחללו:
כי יש יום קראו נצויים בהר אפרים קומו ונעלה
ציון אל ה' אלהינו: כי כה אמר ה' רנו ליעקב
שמחה וצהלו בראש הגוים השמיעו הללו ואמרו הושע
ה' את עמך את שארית ישראל: הנני מביא אותם
מארץ צפון וקבצתים מירכתי ארץ במ עור ופסח הרה
ויולדת יחדו קהל גדול ישובו הנה: בבכי יבאו
ובתחנונים אובילים אוליכם אל נחלי מים בדרך ישר
לא יכשלו בה כי הייתי לישראל לאב ואפרים בכרי
הוא: שמעו דבר ה' גוים והגידו באיים ממרחק
ואמרו מזרה ישראל יקבצנו ושמרו כרעה עדרו: כי
פדה ה' את יעקב וגאלו מיד חזק ממנו: . . .
אז השמח בתולה במחול ובחרים וזקנים יחדו והפכתי
אבלם לששון ונחמתים ושמחתים מיגונם: . . .

קריאה:

"כח העצמאות"

רקוד:

ע"י חוג למחול של בית הספר

. . . כה אמר ה' מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה
כי יש שכר לפע'תך נאם ה' ושבנו מארץ אויב: ויש
תקוה לאחריתך נאם ה' ושבנו בנים לגבולם: (ירמיהו
ל"א א-ט"ז)

שיר:

מזרה ישראל יקבצנו
ושמרו כרועה עדרו
כרועה עדרו שמרו

ברכות ליום העצמאות ה-28

שיר:

הבה נגילה ונשמחה, הבה נרננה,
אורו, אחים, בלב שמח!

ברכה על היין

חברים! נרים כוסנו ונאמר
נברך את מדינת ישראל, ראשית
צמיחת גאולתנו.
נברך את המגינים עליה, תחזקנה ידיהם.
נברך את מקבצי אחינו מארבע כנפות הארץ.
נברך את הבונים ארצנו,
החורשים אדמתה והעובדים בסדנותיה.
נברך את הבית הזה וכל אשר בו,
שיהיו יחדיו בשמחה ונחת באחווה ושתוף,
ויזכו לראות בנים ובני בנים ועולים
חדשים נאמנים לעם, למדינה ולמרשתם,
עושים בעבודה ובחורה.

ברוך אתה ה' אלוהינו מלך העולם
שהתנינו וקיימנו והג'ענו
לזמן הזה
לחיים!

לחיים "רח" המדינה!

עצמאות

עצמאות

כ"ח

אור הרים צלול כי
וריה ארנים
נשא ברוח הערבים
עם קול פעמונים,
ובתרדמת אילן ואבן,
שבויה בחלומה,
העיר אשר בדד יושבת
ובלבה חומה.

ירושלים של זהב,
ושל נחושת ושל אור,
הלא לכל שיריך אני כנור.

אך בבואי היום לשיר לך
ולך לקשור כחרים,
קטנתי מצעיר בניך
ומאחרון המשוררים,
כי שמך צורב את השפתיים
כנשיקת שרף,
אם אשכחך ירושלים
אשר כולה זהב.

ירושלים של זהב . . .

רד הלילה, רב שירנו
הבוקע לשמים,
שובי, שובי הורתנו,
מחודשת שבעתים.

שובי, שובי ונסב
כי דרכנו אין לה סוף,
כי עוד נמשכת השרשרת,
כי לכנו לב אחד
מעולם ועדי עד,
כי עוד נמשכת השרשרת.

הללויה, הללויה בצלצלי שמע,
הללויה, הללויה בצלצלי תרועה,
כל הנשמה תהלל יה -
הללויה, הללויה!

שישו את ירושלים,
גילו בה כל אהביה.
על חומותיך, עיר דוד,
הפקדתי שומרים,
כל היום וכל הלילה.

קריאה:

ויחזק ה' את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה: וירדפו מצרים אחריהם וישיגו אותם חונים על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי החירת לפני בעל צפן: ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם וייראו מאד ויצעקו בני ישראל אל ה': ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות כמדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים: הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים ממתנו כמדבר: ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת ה' אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תספו לראותם עוד עד עולם:

קריאה:

ואין זה תפקיד נעים ונוח להתנגד. אולי היה טוב יותר לעמים אשר לא התנגדו, וכאשר הכריחו אותם לקבל דת חדשה - קיבלוה, ושפה חדשה - דיברו בה, וכאשר גזרו עליהם להפסיק להתקיים - הפסיקו להתקיים. לא זה היה גורלנו: אנחנו התקוממנו והתנגדנו במשך אלפי שנות גלותנו, ועכשיו שבנו לארץ ישראל לבנות ולהיבנות בה: והיתה לנו הזכות לאחר מאות שנים של רדיפות, שירשו לנו ליצור

ולעבוד בשקט ובמנוחה. אך זה לא ניתן לנו. מהיום הראשון של שיבתנו החדשה, כאשר נוסד הכפר היהודי הראשון בפתח חקוה - התנפלו עלינו והיינו צריכים לעמוד על נפשנו. הוטל עלינו גם להוביל את המחרשה וגם להחזיק ברובה. מאז גדלנו והתרחבנו, גדלנו ועצמנו, וגם ההתקפה עלינו גדלה - ושומה עלינו להתגונן. אולם הפעם עלינו לעמוד לא בפני שבט בידואים ובפנים קטנים ועניים, אלא נגד אימפריה גדולה. נקבל עלינו את הדין, לא נרכיז ראש, נעמוד בשער. יש לנו יעוד היסטורי, יש לנו חזון, יש לנו אידיאל, אנחנו נילחם להם, נשמור על קיומם ונעמוד בשער.

(דני בן-גוריון)

עצמאות

כ"ח

"ברכת העם"

קריאה:

.....
 אם לא את הטפחות - רק מסד יסדתם -
 רב לכם, אחי, עמלכם לא שוא!
 הבאים - ובניתם וטחתם ושרתם,
 עתה רב לנו אם נטוי הקו.

גוי קו-קו אנחנו! מקו לקו קוממו
 שממות עולם ובנו בנין עד!
 יש יום - ומים עד ים יצאו ישתוממו
 לראות מה פעל קטן גויים, עם נד.

ולמה, המפגרים, פעמיכם כה בוששו?
 העבד ישראל, האם בני מרון?
 הוי, כחות נפרדים, התלקטו, התקוששו?
 עבדו שכס אחד בחיל ועז!

אל תאמר: קטנו - הטרם תתבוננו
 פני אביר יעקב ההולכים בקרב;
 מימי זרבבל ידינו לא כוננו
 מפעל אדירים כמהו ורב.

מי בז ליום קטנות? הבוז למתלוצצים!
 מלטו את עמכם ואתים עשו -
 עד נשמע מראשי ההרים מתפוצצים
 קולות אדני הקראים: עלו!

תחזקנה ידי כל אחינו המחוננים
 עפרות ארצנו כאשר הם שם;
 על יפל רוחכם - עליזים, מחרוננים
 באו שכס אחד לעזרת העם!

שיר:

(ח.נ.ביאליק)

עצמאות

כ"ח

עצמאות

"ארץ ישראל"

קריאה:

ואף על פי כן - ולמרות הכל -
ארץ ישראל!
וכל עוד דופק בעולם לב ישראל,
וכל עוד נשמע בעולם "שמע ישראל" -
את ארץ ישראל!
לא יחרב הנחל, כל עוד חי המבוע,
לא ישבת היום, כל עוד תאיר השמש,
וכל עוד עם ישראל חי -
את ארץ ישראל!
וכל עוד יתהלך בתוכך ירדן
בשיר מים לים,
וכל עוד את עינה הכחלה
לא עצמה כנרת החן,
וכל עוד לא נדפו כעשן הריך
ושרון ויזרעאל לא כסו בתהומות -
עם ישראל חי!

וכל עוד עם ישראל חי -
את ארץ ישראל!
(דוד שמעוני)

עם ישראל, עם ישראל, עם ישראל חי!

שירה:

קריאה:

"כל הארץ"

כוכבי שמים רומזים אלי
ואני בס מסתכל
מפת ארצנו לפני
כולה - ארץ ישראל.

והארץ כלה לעם
לעם גבר, לעם גדל,
שמע ישראל, הקשב עולם
אני בארצנו מסתכל.

ירננו כוכבי שמים
והארץ כלה חגל,
תנחם ירושלים
וכל ארץ ישראל.

נחמו, נחמו עמי
שמחו הרים, גילו שמים
שקטה ארצי, שגב עמי
ולב אחד לירושלים.

נחמו, נחמו עמי
ילמד הלב שמחות לשאת
את זאת ארצי וזה עמי
נזכה כלנו לשרת.

(זלמן שזר)

שירה:

כחול ים המים, נאווה ירושלים,
אורים השמים בנגב ובגליל.
השמש אורי לנוף אורי,
המחרשה, עברי עברי,
חרשי בתלם וחזרי
עד לילה ליל יאפיל.

שיר, שיר עלה נא,
בפטישים נגן נגנה,
במחרשות רננה,
השיר לא תס הוא רק מתחיל!

כ"ח

קריאה: והדבר אשר חזה ישעיהו בן אמוץ על יהודה וירושלם: והיה באחרית הימים נכון יהיה הר בית ה' בראש ההרים ונשא מגבעות ונהרו אליו כל הגוים: והלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר ה' אל בית אלהי יעקב ויורנו מדרכיו ונלכה בארחתיו כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלם: ושפט בין הגוים והוכיח לעמים רבים וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה: בית יעקב לכו ונלכה באור ה': (ישעיה ב' א-ה)

קריאה: היתה לי קפסת צבעים - זוהרים, נעימים ונאים; היתה לי קפסת צבעים, שבהם גם קרים גם חמים.

לא היה לי אדם של דם הפצועים,
לא היה לי שחור של אבלות, יתומים,
לא היה לי לבן של פני המתים,
לא היה לי צהב של חולות לוהטים.

היה לי כתם של שמחת החיים,
היה לי ירק של לבלוב ופריחה,
היה לי תכל של שמים בהירים,
היה לי ורד של חלום ומנוחה.

י ש ב ת י
ו צ י ר ת י
ש ל ו ס .

(שורק טלי בת 13)

שיר: שיר שלום

תנו לשמש לעלות לבקר להאיר,
הזכה שבחפילות אותנו לא תחזיר,
מי אשר כבה נרו ובעפר נטמן,
בכי מר לא יעירו, לא יחזירו לכאן,
איש אותנו לא ישיב מבור תחתית אפל,
כאן לא יועילו, לא שירי הנצחון,
ולא שירי הלל.

לכן רק שירו שיר לשלום,
אל תלחשו תפילה.
לכן רק שירו שיר לשלום,
כצעקה גדולה.

תנו לשמש לחדור מבעד לפרחים,
אל תביטו לאחור, הניחו להולכים,
שאו עינים בחקוה לא דרך כוונות,
שירו שיר לאהבה ולא למלחמות.
אל תגידו יום יבוא, הביאו את היום,
כי לא חלום הוא
ובכל הככרות הריעו לשלום.

לכן רק שירו שיר לשלום,
אל תלחשו תפילה.
לכן רק שירו שיר לשלום,
כצעקה גדולה.

כ"ח

ה י ר י מ י ם . . .

ארצה עלינו

ארצה עלינו,
כבר חרשנו וגם זרענו
אבל עוד לא קצרנו

בין הרים

בין הרים כבר השמש מלהטת,
ובעמק עוד נוצץ הטל,
אנו אוהבים אותך מולדת,
בשמחה, בשיר ובעמל,
ממורדות הלבנון עד ים המלח
נעבר אותך במחרשות,
אנו עוד נטע לך ונבנה לך,
אנו ניפה אותך מאד.

אנו באנו ארצה

אנו באנו ארצה
לבנות ולהכנות בה!

שחקי, שחקי

שחקי, שחקי על החלומות,
זו אני החולם שח,
שחקי כי באדם אאמין,
כי עודני מאמין בך.
כי עוד נפשי דרור שואפת,
לא מכרתיה לעגל פז,
כי עוד אאמין גם באדם,
גם ברוחו, רוח עז.

אל יבנה הגליל

אל יבנה הגליל,
ברוך יבנה הגליל!

חולצה כחולה

חולצה כחולה והיא עולה,
והיא עולה על כל העדיים.

שורו, הביטו וראו

שורו, הביטו וראו
מה גדול היום הזה,
אש יוקדת בחזה
והמחרשה שוב פולחת בשדה,
והמחרשה, שוב המחרשה,
שוב היא פולחת בשדה.
את, מקוש, טוריה וקלשון
התלכדו בסערה,
והדליקו שוב, שוב את האדמה
בשלהבת ירוקה.

פה בארץ

פה בארץ חמדת אבות
תתגשמה כל התקוות.
פה נחיה ופה ניצור
חיי זוהר, חיי דרור.
פה תהי השכינה שורה,
פה תפרח גם שפת התורה.

נירו ניר, ניר, ניר,
שירו שיר, שיר, שיר,
גילו גיל, גיל, גיל,
כבר הנצו נצנים.

נירו ניר, ניר, ניר,
שירו שיר, שיר, שיר,
גילו גיל, גיל, גיל,
עוד יבואו זרעונים.

ואולי

ואולי לא היו הדברים מעולם,
ואולי, לא השכמתי עם שחר לבגן
לעבדו בזעת אפי,
מעולם בימים ארוכים ויוקדים,
ארוכים ויוקדים של קציר,
ממרומי עגלה עמוסה אלומות
לא נתתי קולי בשיר,
מעולם לא שהרתי
בחכלת שקטה ובתום
של כנרת שלי, הוי כנרת שלי,
ההיית או חלמתי חלום?

מסביב יהום הסער ...

יבוא היום

יבוא היום ועוד תשב אל
מול האח,
וגם הגב יהי כפוף כחטוטרח,
וחספר על זאת אגב עשון
מקטרח,
ומסביב, ומסביב ישב הטף.

ואשתך, גם היא מפלגת בשנים,
תזיל דמעה וחקנח את האף,
ותאנח, היו זמנים, היו זמנים,
היו זמנים,
אז במשלט ישבנו -
היו זמנים,
לחמנו ואהכנו -
עכשיו דבר אין להכיר,
על המשלט יושבת עיר -
אולי בזכות אותם הימים.

בב אל וד

פה אני עובר נצב ליד האבן,
כביש אספלט שחור, סלעים ורכסים.
ערב אט יורד, רוח ים נושבת,
אור כוכב ראשון מעבר בית מחסיר.

בב אל וד,
לנצח זכר נא את שמותינו,
שירות פרצו בדרך על העיר.
בצדי הדרך מוטלים מתינו,
שלד הברזל שותק, כמו ראי.

בב אל וד,
לנצח זכר נא את שמותינו,
בב אל וד, בדרך אל העיר.

פינג'אן

הרוח נושבת קרירה,
נוסיפה קיסס למדורה.
וכך, בזרועות ארגמן,
האש יעלה כקרבן.
האש מהבהבת, שירה מלבלבת,
סובב לו, סובב הפינג'אן!

האש לקיסס תלחש,
אדמו כה פנינו באש.
אם לנו תגברת תוכן,
מכל בדל ענף שבגן.
כל עץ וכל קרש ישיר אזי
חרש,
סובב לו, סובב הפינג'אן!

המנון הפלמ"ח

מסביב יהום הסער,
אך ראשנו לא ישח,
לפקודה תמיד אנחנו, תמיד,
אנו, אנו הפלמ"ח!

ממטולה עד הנגב,
מן הים עד המדבר,
כל בחור וטוב לנשק,
כל בחור על המשמר!

נתיב לנשר בשמים,
שביל לפרא בין ההרים,
מול אויב דרכנו יעל,
בין נקרות ובין צורים.

ראשונים תמיד אנחנו,
לאור היום ובמחשך,
לפקודה תמיד אנחנו,
תמיד, אנו, אנו הפלמ"ח

י ש מ ח ו ה ש מ י ם . . .

ישמחו השמים

ישמחו השמים ותגל הארץ,
ירעם הים ומלואו!

אלה חמדה לבי

אלה חמדה לבי,
חוסה, נא, ואל נא תתעלם.

ופרצת

ופרצת ימה וקדמה,
צפונה ונגבה!

דוד, מלך ישראל

דוד, מלך ישראל, חי וקיים!

הנה לנו נגון יש

הנה לנו נגון יש,
אל נא נבישנו.

בו נשירה, בו נזכירה הימים
עברו,

כי אותו עוד שרו אחינו,
אחיותינו,
עת גם הם עוד ילדים היו.

הנה ככה זהו הנגון של נחת,
ובעלז, ובעלז חולו יחד.
הנה ככה זהו הנגון של נחת,
ובעלז בואו ונצא.

כובע של קש

כובע של קש וחולצה ממש,
ועל הגב קרוע, קרוע,
זה לא נורא, כלום לא קרה-
צחק בקול פרוע ה - ה!

אמת ואמונה, עצה זו הגונה,
זרוק הכל לעזאזל ומרב שמחה
צחק בקול פרוע - ה-ה!

מחר

מחר אולי נפליגה בספינות
מחוף אילת עד חוף שנהב,
ועל המשחתות הישנות
יסעינו תפוחי זהב.
כל זה אינו משל ולא חלום,
זה נכון כאור בצהריים,
כל זה יבוא מחר אם לא היום,
ואם לא מחר, אז מחרתים.

והאר עינינו

והאר עינינו בתורתך,
ודבק לבנו במצוותיך,
ויחד לבבנו לאהבה וליראה
את שמך.

שלא נבוש, ולא נכלם,
ולא נכשל לעולם ועד.

עמק, עמק עבודה

עמק, עמק עבודה,
עמק, עמק הורה.
הורה, הורה עמק,
עמק, עמק הורה.

מחר אולי בכל המשעולים
ארי בעדר צאן ינהג,
מחר יכו באלף ענבלים
המון פעמונים של חג. כל זה . . .

מחר כשהצבא יפשוט מדיו
לבנו יעבור לדום,
אחר כל איש יבנה בשתי ידין
את מה שהיה חלל.